

יתברך שום כח בעולם, וכל העולמות כלל, והכל מלא רק אחדותו הפשוט ית"ש. ומבטל בלבו ביטול גמור ואינו משגיח כלל על שום כח ורצון בעולם. ומשעבד ומדבק טוהר מחשבתו רק לאדון יחיד ב"ה. כן יספיק הוא יתב' בידו שממילא יתבטלו מעליו כל הכחות והרצונות שבעולם שלא יוכלו לפעול לו שום דבר כלל.

6) מאור עינים – פרשת צו (רבי מנחם נחום מצ'רנוביל זי"ע) [1730-1787]

...וזהו בניסן נגאלו ובניסן עתידין ליגאל דהיינו על הים היה קטרוג אלו ואלו היו עובד ע"ז, וא"כ קשה באמת איך נגאלו? אך במצרים עשו ישראל כל הסדר בלילה כהויה כצורתה כמו שאנו עושים והיו מספרים ביציאת מצרים שהיו מאמינים שבודאי יהיו יוצאים ובאותן החסדים שהמשיכו נגאלו, ובניסן עתידין ליגאל דיש גלות כללי ויש גלות פרטי דהיינו היסורים שיש לכ"א מישראל ובאותן החסדים שממשיכין בניסן עתידין ליגאל.

7) אוהב ישראל – פרשת נח (ר' הרב אברהם יהושע העשיל מאפטא זי"ע) [1748-1825]

"וַיבֹּא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְנָשֵׁי בָנָיו אִתּוֹ אֶל הַתֵּבָה מִפְּנֵי מִי הַמַּבּוּל" (ז, ז). ופירש"י ז"ל: אף נח מקטני אִמְנָה הָיָה, מֵאֲמִין וְאִינוּ מֵאֲמִין שְׂבָא הַמַּבּוּל, וְלֹא נִכְנַס לַתֵּבָה עַד שֶׁדִּקְדוּהוּ הַמַּיִם, עכ"ל. והלא פלא גדול לחשוד את נח הצדיק שהיה מקטני אמנה בהשי"ת ח"ו! ונ"ל דהנה תיבת אמונה יש לו שני פירושים. א' (א' כפשוטו האמת הדבר שבודאי יהיה כך. ב') עי"ל אמונה מלשון "וַיְהִי אֱמֹן אֶת־הַדָּסָה" (אסתר ב, ז) והוא לשון המשכה וגידול, כי באמונה יש כח זה שע"י האמונה יומשך הדבר הזה ממקורו ויבוא. היינו ע"י שהוא מאמין בהש"י ובטוח בו באמונה שלימה על שום איזה דבר, אז נמשך הדבר ההוא ובא בשלימות. והנה נח הצדיק בוודאי האמין בשלימות בכל אשר דיבר אליו השי"ת בכל לבבו ובכל נפשו בתמימות כדרכו הטוב מאז ומקדם. אך בדבר זה היה ירא להאמין באמונה שלימה בכל לבבו, כי אולי יהיה הוא הגורם להבאת המבול היינו ע"י שלימות אמונתו יומשך בוודאי מזה הבאת המבול...

8) רמ"א - אורח חיים סימן תרז, סעיף ו

יום הכיפורים אינו מכפר אלא על השבים המאמינים בכפרתו, אבל המבעט בו ומחשב בלבו: "מה מועיל לי יום כיפור זה", אינו מכפר לו (רמב"ם - הלכות שגגות, פרק ג, הלכה ז).

9) מיכה – פרק ז, פסוק ח

אַל תִּשְׁמָחִי אֲנִיבְתִּי לִי, כִּי נִפְלַתִּי קִמְתִּי! כִּי אֲשַׁב בַּחֹשֶׁךְ ה' אֹר לִי.

10) ישעיה – פרק ט, פסוק א

הָעַם הַהֲלֹכִים בַּחֹשֶׁךְ, רְאוּ אֹר גָּדוֹל: יִשְׁבִּי בְּאֶרֶץ צְלֻמֹת, אֹר נִגַּה עֲלֵיכֶם.

11) במדבר – פרק יד, פסוקים א-ג; פרק טו, פסוקים א-ב

וּתְשֹׂא כָל הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכּוּ הָעַם בְּלִילָה הַהוּא. וַיִּלְנוּ עַל־מִשְׁחָה וְעַל־אֲהָרֹן כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם כָּל־הָעֵדָה לֹא מִתְּנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אוּ בַמִּדְבָּר הַזֶּה לֹא מִתְּנוּ. וְלָמָּה ד' מְבִיא אֶתְנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְנַפֵּל בְּחָרֶב נַשִּׁינוּ וְנִטְפְּנוּ וְהָיוּ לְבָז לְעוֹלָם טוֹב לָנוּ שׁוֹב מִצְרָיִמָּה... וַיִּדְבֹּר ד' אֶל־מִשְׁחָה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִבְאוּ אֶל־אֶרֶץ מוֹשְׁבֵתֵיכֶם אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם.

12) דעת זקנים מבעלי התוספות (שם)

כִּי תִבְאוּ אֶל־אֶרֶץ מוֹשְׁבֵתֵיכֶם. למה נסמכה פרשה זו לפרשת מרגלים לפי כששמעו ישראל גזרתו של הקב"ה אמרו אוי לנו לעולם לא נכנס לארץ, כי לסוף ארבעים שנה נמי אם אנו חוטאים יגזור גזרה אחרת וא"כ אין לדבר סוף, אמר להם הקב"ה: בודאי לאחר מ' שנה תבואו אל הארץ.

13) אור החיים הקדוש (שם)

כִּי תִבְאוּ אֶל־אֶרֶץ מוֹשְׁבֵתֵיכֶם וגו'. לצד שראה ה' מדה לבם בגזרת טלטולם במדבר ארבעים שנה מופלגים מביאת הארץ, לזה סעד לבם במצות התלויות בארץ, לכוון רוחם כי יעלו וירשו את אדמתם, והפלגת הזמן לא תריע לדבר המוחזק לבא...

14) תהלים – פרק קכו, פסוקים א-ג

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב ד' אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הֵינּוּ כְּחֻלְמִים. אֲזִי יִמְלֵא שְׁחֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה, אֲזִי יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְדִּיל ד' לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהֵי. הַגְדִּיל ד' לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הֵינּוּ שְׂמֵחִים.